Rocznik 1931. Nr. 50.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 12-go grudnia 1931 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Pracy i Opieki Społecznej
z dnia 1. listopada 1931 r.
(Dz. U. R. P. z dnia 25. XI. 1931 r. Nr. 101, poz. 777).
w sprawie przyznania prawa do zasiłków częściowo zatrudnionym robotnikom niektórych zakładów pracy w województwach kieleckiem i śląskiem.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 18. lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 650), na wniosek Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia zarządzam co następuje:

§ 1.

Przyznaje się prawo do zasiłków częściowo zatrudnionym robotnikom, których zarobek tygodniowy nie przekracza, z powodu ograniczenia produkcji, pełnego umówionego zarobku za 1 bądź 2 dni pracy, w niżej wymienionych zakładach pracy i w okresach:

1. Towarzystwo Zakładów Przędzalni Bawełny, Tkalni i Bielarni „Zawiercie“ Sp. Akc. w Zawierciu w okresie od 1. do 31. października 1931 r.

2. „Warta“ Przędzalnia i Tkalnia Juty w Częstochowie w okresie od 9. października do 30. listopada 1931 r.

3. Fabryka „Wilhelm Brass i S-wie“ w Częstochowie, w okresie od 1. października do 30. listopada 1931 r.

4. „Gotobur“ Górnośląskie Towarzystwo Budowy Rurociągów Sp. z ogr. odp. w Siemianowicach, w okresie od 1. października do 30. listopada 1931 r.

Wysokość zasiłku dla tej kategorji robotników określi stosownie do utępu 2 art. 3 ustawy z dnia 18. lipca 1924 r. Zarząd Główny Funduszu Bezrobocia.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społeoznej.

(-) Dr. St. Hubicki.

2.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

Ustawa

z dnia 7. listopada 1931 r.

(Dz. U. R. P. z dnia 25. XI. 1931 r. Nr. 101, poz. 775).

W sprawie skracania i przedłużania czasu pracy na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego.

Art. 1.

1. W wypadkach, spowodowanych koniecznościami państwowemi lub gospodarczemi, Rada Ministrów może w drodze rozporządzeń, wydawanych na wniosek Ministra Pracy i Opieki Społecznej, zgłoszony po zasięgnięciu opinji izb przemysłowo-handlowych i izb rzemieślniczych oraz organizacyj zawodowych pracownikow i pracodawców, zezwalać na przedłużenie lub nakazać skrócenie czasu pracy w dniu lub w tygodniu w stosunku do norm, ustalonych w przepisach o czasie pracy.

2. Rozporządzenia te będą wydawane na określony przeciąg czasu, nie dłużej jednak, niż na 1 rok, i mogą dotyczyć poszczególnych gałęzi pracy lub poszczególnych kategoryj zakładów pracy.

Art. 2.

1. Winni przekroczenia przepisów rozporządzeń, wydanych na podstawie art. 1 niniejszej ustawy, będą karani za pierwszym razem grzywną od 200 zł. do 1000 zł. lub aresztem do 3 miesięcy, w razie zaś powtórzenia przekroczenia aresztem na czas od 2 tygodni do 3 miesięcy. Przepisy o łagodzeniu kar, zawarte w ustawach karnych, nie będą miały zastosowania do przestępstw, przewidzianych w niniejszym artykule, w okresie do dnia 31. grudnia 1932 r.

2. Do orzekania o czynach, przewidzianych w ust. 1 niniejszego artykułu, powołani są obwodowi inspektorzy pracy.

Art. 3.

1. W wypadkach, gdy zakład pracy nie jest zarządzany osobiście przez właściciela, odpowiedzialnym za przestępstwa, wymienione w art. 2, jest kierownik zakładu pracy.

2. Właściciel jest odpowiedzialny narówni z kierownikiem, jeżeli przestępstwo było popełnione za jego wiedzą, bądź gdy właściciel nie dobrał odpowiedniego kierownika.

3. W wypadkach, gdy właściciel zakładu pracy nie wyznaczył kierownika zakładu pracy, odpowiedzialnym jest właściciel zakładu pracy.

4. Jeżeli właścicielem zakładu jest osoba prawna, odpowiedzialnemi są te osoby, które powołane są do zawiadywania interesami osoby prawnej.

5. Przepisy niniejszego artykułu nie uchylają postanowień, dotyczących udziału (współwiny) w przestępstwie.

Art. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 5.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie po ogłoszeniu zgody na nią Sejmu Śląskiego.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów:

(—) A. Prystor.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

(—) Hubicki.

3.

Uchwała

Rady gminnej w Świętochłowicach z dnia 16. października 1931 r.

Dot Ustalenie dodatku do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków itp.

W myśl art. 10 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14. 4. 24. w brzmieniu ustalonem rozp. Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. nr. 17, poz. 30) uchwaliła Rada gminna pobierać na rzec z gminy Świętochłowice na rok kalendarzowy 1932 dodatek do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych pobieranych na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24. maja 1923 r. (Dz. U. R. P. nr. 56, poz. 401) w wysokości:

a) 10% dodatku komunalnego do opłaty państwowej od patentów na wyrób trunków przetworów wódczanych i spirytusowych.

b) 100% dodatku komunalnego do opłaty państwowej od patentów na sprzedaż trunków w poprzednim ustępie wymienionych.

O. p. p.

(—) W. Polak, przewodniczący

Hink, Hawełka, Koszmider, O. Kunert, Król, Hornik

(—) Hajduk, protokólant.

U c h w a ł a.

Na podstawie art. 1, 10. i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. nr. 17, poz. 30) zatwierdza się uchwałę rady gminnej w Świętochłowicach z dnia 16. października 1931 r. w przedmiocie pobierania w roku 1932 dodatków do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych.

Świętochłowice, dnia 17. listopada 1931 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Dr. Olszewski, Sobel, Tkocz, Sieja, Szymonek.

O g ł o s z o n o!

Świętochłowice, dnia 1. grudnia 1931 r.

Naczelnik gminy

w z.

(—) W. Polak.

4.

Obwieszczenie

w sprawie II zastępcy urzędnika stanu cywilnego w Rudzie.

Reskryptem z dnia 23. listopada 1931 r. L. Ad. 8041/22 zatwierdził Śląski Urząd Wojewódzki st. sekretarza Józefa Lukaszczyka w charakterze II zastępcy urzędnika stanu cywilnego na obwód gminy Ruda.

Świętochłowice, dnia 30. XI. 1931 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

5.

Regulamin targowy

dla obszaru gminy Szarlej powiat świętochłowicki.

Na podstawie §§ 5 i 6 ustawy o administracji policji z dnia 11. marca 1850 r. (zb. ustaw strona 265) i § 62 ordynacji powiatowej z dnia 13. grudnia 1872 r. / 19. marca 1881 r. (zb. ust. 1881 str. 180) oraz § 69 ordynacji przemysłowej w brzmieniu obwieszczenia z dnia 26. lipca 1900 r. (zb. ust. str. 871) wydaje się za zgodą Wydziału Okręgowego i władzy gminnej w Szarleju na obszar tejże gminy następujący regulamin targowy.

Dni i miejsca targowe.

§ 1.

W Szarleju targi odbywają się dwa razy tygodniowo i to w każdy poniedziałek i czwartek. Jeżeli przypada w czwartek święto nakazane, odbywa się targ w dniu poprzednim, zaś o ile święto przypada w poniedziałek, targ ten wypada.

W nadzwyczajnych wypadkach może naczelnik urzędu okręgowego wyznaczyć targ na inny dzień powszedni, po poprzedniem najmniej jednotygodniowem obwieszczeniu w gminie i w gazecie powiatowej.

Na targowisku wyznacza się plac położony między ulicami Kościuszki a Gimnazjalną. Przedmioty należące do obrotu targowego nie wolno na żadnem innem miejscu jak tylko na miejscu wyżej wymienionem sprzedawać.

Czas targowy.

§ 2.

Targ rozpoczyna się w czasie od 1. kwietnia do 30. września o godz. 6-ej rano, zaś od 1. października do 31. marca o godz. 7-ej i kończy się o godz. 13-ej.

Przydział i zajęcie miejsc, czyszczynie i opuszczenie targu.

§ 3.

Miejsca przydzielają organa gminy według zarządzeń i zleceń naczelnika urzędu okręgowego. Samowolne ustawianie się i sprzedawanie na miejscach niewskazanych jest niedozwolone.

Stawianie straganów można rozpocząć pół godziny przed rozpoczęciem targu (§ 2).

Wszelki materjał jak słoma, siano itd. służący do podścielania, wyłożenia, opakowania lub nakrycia przedmiotów targowych muszą przynosiciele z ukończeniem targu usunąć.

W godzinę po ukończeniu targu (§ 2) muszą być stragany, wozy, wózki, kosze, skrzynie, towar itd. z targowiska usunięte.

Uprawnienia i przedmioty obrotu targowego.

§ 4.

Do uprawnień uczestniczenia w targach tygodniowych jako kupujący wzgl. sprzedający, jak też do przedmiotów obrotu targowego mają zastosowanie §§ 64 i 66 ordynacji przemysłowej.

Przedmiotami obrotu targowego są:

1. Surowe płody rolne (płody natury) z wyjątkiem większego bydła,

2. Fabrykaty, których wyrób jest bezpośrednio związany z gospodarką rolną, leśną, ogrodnictwem, domownictwem lub rybołóstwem, względnie należy do ubocznych zajęć okolicznej ludności rolniczej,

3. Świeże artykuły żywnościowe wszelkiego rodzaju;

4. Według dotychczasowego miejscowego zwyczaju i potrzeb, rzemieślnicy zamieszkali w Szarleju, mogą sprzedawać swoje wyroby rzemieślnicze jakn. p. wyroby powróżników, sitarzy, kowali, blacharzy, szczotkarzy, koszykarzy, bednarzy, tokarzy, rymarzy, grzebieniarzy, introligatorów, szewców, krawców, kuśnierzy i kapeluszników, a miejscowy kupcy: naczynia gliniane, fajansowe, zwykłe wyroby szklanne, wyroby pończosznicze i szydełkowe z wełny i bawełny;

5. Pozatem dopuszcza się sprzedaż gotowanej kawy, herbaty i wody mineralnej, celem spożycia na miejscu a w dwuch ostatnich dniach targowych przed świętami Bożego Narodzenia także wyroby piernikarzy i zabawki;

Sprzedaż na targach innych przedmiotów i potraw oraz napojów alkoholowych jest zakazana.

Również zakazane są licytacje wszelkiego rodzaju jakoteż gry hazardowe, a zabawy i widowiska są dopuszczalne tylko za każdoczesnem zezwoleniem miejscowej władzy policyjnej.

Opłaty targowe.

§ 5.

Za miejsce oddane do użytku handlującym pobiera się opłaty targowe według przynależnej do tejże ordynacji taryfy.

Opłaty targowe musi uiścić każdy, który w zamiarze sprzedaży obłożył miejsce targowe przedmiotami bez względu, czy sprzedaży dokonano, lub dochód osiągnięto. Urzędnik ściągający opłatę targową jest upoważniony sprzeciwiającym się zapłacie obłożyć aresztem tyle towaru względnie własności i sprzedać publicznie najwięcej dającemu, ile pokrycie winnej kwoty wymaga.

Opłaty targowe ściągnąć i płacić można tylko za udzieleniem pokwitowania.

Zażalenie przeciw wysokości pobranego targowego wnosić należy do zarządu gminy w Szarleju po zapłaceniu tegóż i przedłożeniu otrzymanego pokwitowania.

Postanowienia zdrowotnościowe.

§ 6.

Zepsutej lub sfałszowanej żywności, cuchnącego mięsa i dziczyzny, nieczystych trzew i flaków, sfałszowanego masła, zgniłych owoców, rozrzedzonego lub sfałszowanego mleka, nienależycie wypieczonego pieczywa oraz stęchłego towaru żywnościowego nie wolno na targ przynosić i sprzedawać, w przeciwnym razie grozi właścicielom lub sprzedawcom prócz kar według obowiązujących ustaw, natychmiastowa konfiskata i zniszczenie.

Niedojrzałe owoce należy jako takie na targowiskach oznaczać odpowiednimi napisami. Niewolno mieszać owoców niedojrzałych z dojrzałemi.

Sprzedaż owoców niedojrzałych dzieciom jest surowo wzbroniona.

§ 7.

Łatwo psująca się lub zanieczyszczająca się żywność jak mięso, kiełbasa i wędliny, masło, nabiał, towar rybi, pieczywo, mąki i wytwory młynarskie wolno przynosić tylko w czystych naczyniach wzgl. okryciach i wykładać tylko na czystych lub czysto nakrytych stołach względnie odpowiednich stojakach pod namiotami z trwałego materjału, chroniącemi przed deszczem, promieniami słońca, pyłem i wilgocią.

Wszelki owoc znajdować się musi na czystych wozach wzgl. koszach. Na nieokrytą ziemię, jarzyn składać nie wolno.

§ 8.

Sprzedawanie mięsa w obnoszeniu jest zakazane.

§ 9.

Do opakowania bezpośrednio jadalnych artykułów spożywczych wolno używać tylko czystego, niedrukowanego i nieopisanego papieru.

Nabiału, wędzonych śledzi i ryb, ciepłej kiełbasy itp. niewolno rękami wyciągać i podawać a posługiwać należy się łyżkami lub podobnemi narzędziami.

§ 10.

Lekarzowi weterynaryjnemu względnie urzędnikom kontroli żywnościowej, którym nadzór nad targami powierzono, należy na żądanie przedstawić bydło i zwierzynę względnie przedłożyć i okazać mięso i jego wyroby, jakteż i inne towary. Do zarządzeń ich należy się bez oporu stosować.

§ 11.

Chwytanie i obmacywanie na sprzedaż wyłożonego mięsa, kiełbas, wędlin, pieczywa, nabiału itp. jest innym osobom oprócz sprzedawców niedozwolone. Tablice z odnośnem ostrzeżeniem winny znajdować się na straganie w miejscu widocznem.

Osoby zatrudnione przy sprzedaży tych towarów muszą być wolne od chorób zaraźliwych, wyrzutów skórnych, ropiących ran na rękach, ramionach albo twarzy, mieć czyste ręce i nosić czyste białe fartuchy okrywające przód ciała aż poniżej kolan.

Dla próbowania niewolno kupującym brac towaru, lecz muszą go otrzymać od sprzedawcy. Próbki masła, sera itp. wolno podawać kupującym na naczyniach nie służących do dzielenia, brania, mieszania it . pozostałości próbek niewolno mieszać ponownie z towarem, lecz należy je usunąć.

Postanowienie dla ochrony zwierząt leśnictwa i łowiectwa.

§ 12.

Żyjącej zwierzyny wszelkiego rodzaju niewolno związywać, lecz należy ją wolno lub w przestronnych i przewiewnych klatkach itp. wystawiać. Przed promieniami słońca i deszczem należy ją stosownie ochronić.

§ 13.

Sprzedawcy dziczyzny, drzewa, choinek, chrości lub mioteł winni rzetelne nabycie udowodnić zaświadczeniami właściciela lasu względnie polowania potwierdzonemi przez miejscową władzę, w przeciwnym razie grozi im prócz kary konfiskata towaru.

Miara i Waga.

§ 14.

Towary, których sprzedaż odbywa się według miar i wag wolno dla uniknięcia ustawowej kary jedynie według ważnych miar i wag sprzedawać.

§ 15.

Masło sprzedawane w kawałkach musi ważyć $62^1/_2$, 125, 250. 500 gramów lub cały kilogram. Kawałków innej wagi sprzedawać niewolno.

§ 16.

Słomę, siano i koniczynę wolno tylko przywozić i sprzedawać całemi furami lub w wiązankach ważących: słoma po 5 kilogramów lub 10 kilogramów a siano i koniczynę po 5 kilogramów,

Postanowienia dla ochrony kupujących i sprzedających.

§ 17.

Nikomu niewolno innych od zamierzonego zakupu lub handlu przez odpychanie, wydzieranie towaru, podbijanie cen itp. wstrzymywać lub w tem przeszkadzać.

§ 18.

Rzeźnikom niewolno jako dodatku do mięsa doważać cząstek głów, nóg, wnętrzności i innych mniej użytecznych części, Takie mięso należy oddzielnie po osobnych cenach sprzedawać.

§ 19.

Przy każdym straganie powinna być umieszczona tablica z dostatecznie wielkim i wyraźnym napisem w języku polskim oznaczająca imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania właściciela.

§ 20.

Odwoływanie i wywoływanie towarów jest wzbronione.

Postanowienia porządkowe.

§ 21.

Nikomu niewolno poza przydzielonem mu miejscem składać jakichbądź przedmiotów.

§ 22.

Podczas targu niewolno na targowisku jechać szybciej jak krokiem.

§ 23.

Niepotrzebnem stawianiem furmanek, niewolno dojeżdżających wstrzymywać, lecz należy odjeżdżać bezzwłocznie na przeznaczone miejsce. Ruchem targowym albo stawianiem jakichkolwiek przedmiotów niewolno dojazdów ścieśniać lub zamykać.

Karmienie koni jest na targu niedozwolone.

Postanowienia końcowe i karne.

§ 24.

Postanowienia niniejszej ordynacji nie naruszają handlu poza targiem, godzinami i placem targowym a w szczególności nie uzasadniają dla tegóż żadnej wolności targowej.

§ 25.

Przeciwdziałania i wykroczenia przeciw tejże ordynacji będą według § 149 ustęp 6 ordynacji

przemysłowej Rzeszy w brzmieniu obwieszczenia z dnia 26. lipca 1900 r. karane grzywną aż do 30,— zł. a w razie niezamożności aresztem do 8 dni.

§ 26.

Niniejsza ordynacja targowa wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia w gazecie powiatowej. Z chwilą tą traci moc obowiązującą dotychczasowa ordynacja z dnia 9. października 1903 r.

Szarlej, dnia 28. sierpnia 1931 r.

Zarząd gminy

(—) Szreter
Naczelnik gminy w. z.

(—) Kubański
ławnik

(—) Mutz
ławnik

Do uchwały z dnia dzisiejszego.

Rada gminna

(—) Glombik
radny

(—) Andretzki
radny

(—) Ludyga
radny

Naczelnik urzędu okręgowego.

(—) Zembok

Śląska Rada Wojewódzka na podstawie §-u 128 ustaw o właściwości władz i sądów administracyjnych z dnia 1. sierpnia 1883 oraz na podstawie §§ 64-66 ordynacji przemysłowej, zatwierdza niniejszy regulamin targów tygodniowych w gminie Szarlej.

Katowice, dnia 30. X. 1931 r.

L. RW. 309

Przewodniczący
Śląskiej Rady Wojewódzkiej:

(—) Saloni
Wicewojewoda Śląski.

OGŁOSZENIA

6.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10